

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoCsp/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120457720
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6120457720.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jany Jančíkovej v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 18.320,55 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7Csp/37/2021-132 z 31.1.2022, takto

rozhodol:

Pripúšťa vstup obchodnej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. do konania na miesto žalobcu.

Potvrdzuje rozsudok vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené a vo výroku o trovách konania.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 9.765,- eur s 5 % úrokom z omeškania od 31.12.2019 do zaplatenia, a to v splátkach po 150,- eur, splatných 15. dňa tohto ktorého mesiaca vopred, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného zaplatenia pod stratou výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému sa táto náhrada nepriznáva.

Vychádzal zo zistenia, že medzi žalobcom a žalovaným bola podpísaná úverová zmluva č. XXXXXXXXX/XXXX dňa 9.6.2014, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý medziúver vo výške 21.900,- eur. Poskytnutie tejto sumy medzi stranami sporu nebolo sporné, nakoniec to vyplýva aj z oznámenia veriteľa o výplate zo dňa 27.6.2014, kde suma 17.520,- eur bola poukázaná na účet žalovaného a rovnako dňom 13.11.2014 suma vo výške 4.380,- eur. Zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou, keďže žalobca konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný bol v pozícii spotrebiteľa. Zmluva bola uzatvorená v súlade so Zákom o stavebnom sporení a súčasne sa na ňu vzťahujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, čo pre súd vplynulo zo samotného názvu zmluvy, ako aj podmienok poskytnutia úveru. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné, nakoniec na použitie osobitného zákona č. 129/2010 Z.z. odkazuje aj samotný článok 10 bod 7 zmluvy o úvere, kde sa konštatuje, že v prípade poskytnutia spotrebiteľského úveru musí stavebná sporiteľňa dodržiavať povinnosti stanovené zákonom č. 129/2010 Z.z. V tomto spore bolo potrebné zaoberať sa vznesenými námietkami zo strany žalovaného, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti v zmysle § 4 a § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a rovnako námietkou, že veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou a dostatočným spôsobom nepreveroval príjmové a výdavkové pomery žalovaného pri poskytnutí úveru. Pokiaľ ide o nedostatok náležitostí zmluvy o úvere zo dňa 9.6.2014, súd sa s touto

argumentáciou žalovaného nestotožňuje. Súd je toho názoru, že po posúdení jednotlivých náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 a § 4 zákona č. 129/2010 Z.z. dospel súd k záveru, že zmluva obsahuje všetky obligatórne stanovené náležitosti a zároveň v obsahu tejto zmluvy súd nezistil žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku. Informácia o úrokovej sadzbe sa nachádza hneď v článku 1 bod 1 úverovej zmluvy. Úroková sadzba v prípade omeškania vyplýva priamo z článku 7 bod 1 zmluvy. V článku 9 bod 1 písm. b) zmluvy žalovaný prehlásil, že osobne prevzal sadzobník poplatkov, omeškanie v prípade splácania úveru je jasne definované v článku 7 zmluvy a rovnako celková čiastka úveru, ktorú napádal a vyjadroval absenciu tejto náležitosti žalovaný, vyplýva priamo z článku 9 bod 5 zmluvy, kde sa konštatuje, že celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť za medziúver, predstavuje 25.106,70 eur a celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť za stavebný úver, vypočítaná v čase uzatvorenia zmluvy, predstavuje 14.179,08 eur. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že žalobca konal v rozpore s § 4 ods. 1 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, tu súd prvej inštancie poukázal, že tieto informácie sú obsiahnuté priamo v úverovej zmluve č. XXXXXXXX/XXXX zo dňa 9.6.2014, ktorú žalovaný osobne podpísal. Náležitosť podľa § 4 ods. 1 písm. f) je obsiahnutá v článku 1 ods. 1 úverovej zmluvy, kde je uvedená fixná úroková sadzba 7,79 % ročne a v článku 4 ods. 4 upravuje fixnú úrokovú sadzbu po transformácii medziúveru na stavebný úver vo výške 6 % ročne. Pokiaľ ide o písm. g), to sa nachádza priamo v článku 9 ods. 5 úverovej zmluvy a vyplýva aj z prílohy č. 2 súhrnného prehľadu, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov. Písm. i), ide o poplatky, tie sú upravené v článku 9 ods. 1 písm. b) úverovej zmluvy v spojení so sadzobníkom poplatkov, ktorý spolu s VOP tvoril prílohu úverovej zmluvy. Písm. l), úroková sadzba, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa, tá vyplýva z článku 7 ods. 1 úverovej zmluvy a rovnako pokiaľ ide o absenciu náležitostí podľa písmena m), tie sú kompletne upravené v článku 7 ods. 1 a nasledujúce úverovej zmluvy. Z tohto dôvodu súd nemohol prijať záver o absencii obligatórných zákonných náležitostí zmluvy o úvere.

Ako druhou sa súd prvej inštancie zaoberal námietkou žalovaného, že veriteľ nekonal v súlade s § 7 a 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. pri poskytovaní úveru a s odbornou starostlivosťou nepreveroval jeho mesačný príjem, ako aj nevyhnutné mesačné výdavky.

Krajský súd v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/171/2016 k otázke skúmania bonity spotrebiteľa uviedol: „Podľa čl. 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať. V zmysle bodu 26. preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v Smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (1), veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti. V tejto súvislosti Súdnny dvor v rozsudku z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190), posudzoval dodržanie takýchto hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti, upravenej v článku 8 Smernice 2008/48, preveriť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdnny dvor rozhodol,

že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, body 52 a 53) (bod 64., 65. Rozsudku SD vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej) Žalobca nijako nepreukázal, že by ho zaujímala bonita a stav núdze žalovaného a či žalovaný dokáže plniť záväzky z úverového vzťahu. Pokiaľ ide o určitú mieru ľahkomyselnosti žalovaného, odvolací súd považuje aj ľahkomyselnosť dlžníka za kvalifikačné kritérium, ktoré je spôsobilé privodiť nadvládu veriteľa nad dlžníkom. Pokiaľ žalobca ako veriteľ využil takúto ľahkomyselnosť, musí niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overovaní si bonity žalovaného, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver. Žalobca pri poskytovaní úveru zanedbal možnosti a schopnosti žalovaného spotrebiteľa splácať úver a prvoinštančný súd veľmi správne odmietol priznať aj akékoľvek trovy, ktoré sa môžu na prvý pohľad zdať primerané, ale pre človeka v núdzi potenciálne spôsobilé prispieť k nezvládnuteľnému zadĺženiu. Je dôležité, aby žalovaný ako spotrebiteľ finančnej služby žalobcu nezanevrel na služby a aby mohol s prehľadom zvládnuť úverový vzťah bez jeho extrémneho navýšenia (čl. 38 Charty základných práv EÚ) (rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co/151/2013 z dňa 25.9.2013).

V zmysle citovaných zákonných ustanovení tak súd uzavrel, že veriteľ má dostatočným spôsobom preskúmavať príjem dlžníka pri poskytovaní úveru, jeho mesačné výdavky a najmä skutočnosť, či tomu zostane dostatočná finančná rezerva pre splácanie úveru. Napriek skutočnosti, že žalobca súdu predložil listiny k prevereniu bonity dlžníka, pre súd zo žiadnej z týchto listín nevyplýva, ako bol zo strany veriteľa overený príjem žalovaného pri poskytovaní úveru a zohľadnenie veriteľa, že podľa úverového registra a predložených úverových zmlúv mal v čase podpisu zmluvy žalovaný ďalších šesť úverových vzťahov s mesačnými splátkami 1.220,- eur, v zostávajúcej sume 136.567,- eur. Samotný veriteľ súdu predložil dve úverové zmluvy, ktoré mal uzatvorené žalovaný so spoločnosťou Tatra banka a.s. a Slovenskou sporiteľňou a.s. Z predloženého potvrdenia Sociálnej poisťovne vyplýva len, že žalovaný je od 1.2.2014 v zamestnaneckom pomere, avšak príjem žalovaného tam uvedený nie je. Je potrebné zdôrazniť, že § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. ukladá povinnosť veriteľovi pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Zo žiadnej z predložených listín zo strany žalobcu ako veriteľa pre súd nevyplývalo, akým spôsobom zohľadnil veriteľ úverové vzťahy žalovaného v danom období a rovnako, akú výšku príjmu dosahoval žalovaný. Príjem žalovaného v rozhodnom období zo žiadnej z predložených listín žalobcom nevyplýva. Pokiaľ ide o tvrdenie právnej zástupkyne žalobcu, že žalovaný bol konateľom a spoločníkom v dvoch obchodných spoločnostiach v čase vzniku úverového vzťahu, je namieste v celom rozsahu súhlasiť s námietkou žalovaného, že je potrebné rozlišovať príjem právnickej osoby, zisk, obrat, tržba a príjem dosahovaný fyzickou osobou z pracovného pomeru. Podľa názoru súdu nastala dikcia § 11 ods. 2 druhej vety zákona č. 129/2010 Z.z., že veriteľ nekonal pri poskytovaní úveru s odbornou starostlivosťou, keď nemal informáciu o príjme žalovaného z pracovného pomeru, ako aj o ďalších jeho nevyhnutných mesačných výdavkoch, spojených napríklad s bývaním, ako aj informáciou o rodinnom stave spotrebiteľa. Súd z tohto dôvodu hodnotí daný úver za bezúročný a bezpoplatkový a po prijatí takéhoto záveru zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi iba rozdiel medzi poskytnutou sumou 21.900,- eur a úhradami, ktoré poukázal žalovaný v prospech účtu žalobcu vo výške 12.135,- eur, spolu sumu 9.765,- eur. Postupom podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z. súd priznal žalobcovi z dlžnej sumy úrok z omeškania a to deň nasledujúci po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. S poukazom na prijatý právny záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru, bol žalobný návrh žalobcu v prevyšujúcej časti ako nedôvodný zamietnutý.

Žalovaný súd požiadal na pojednávaní dňa 31.1.2022 o plnenie v splátkach zároveň uviedol, že nedosahuje žiaden príjem, býva s otcom, ktorému neuhrádza žiadne náklady spojené s bývaním. Súd mu povolil v zmysle jeho žiadosti splácať predmetný úver v mesačných splátkach vo výške 150,- eur, majúť zároveň za to, že majetková sféra žalobcu ako podnikateľského subjektu nebude povolením splátok žalovanému ohrozená. Žalovaný na pojednávaní pred záverečnou rečou požiadal súd o odročenie tohto pojednávania z dôvodu, že sa chce dať právne zastúpiť, súd jeho žiadosti o odročenie pojednávania v celom rozsahu nevyhovel. Odročenie pojednávania súd považoval za nehospodárne a nedôvodné. Súd poukazuje na to, že od samotnej skutočnosti, keď mu bolo doručené vyjadrenie žalobcu 7.4.2021 do

času, kým súd vo veci dňom 31.1.2022 nariadil pojednávanie, mal dostatočný časový priestor na to, aby sa v spore nechal zastúpiť. Keďže tak neurobil a urobil tak až pred záverečnou rečou, súd jeho žiadosti o odročenie pojednávania v celom rozsahu nevyhovel. Navyše, súd zdôrazňuje, tak ako to uviedol postupom podľa § 181 ods. 2 CSP v rámci svojho predbežného právneho názoru na pojednávaní, že žalovaný mal v tomto spore pozíciu spotrebiteľa, pričom súd ex offo sa zaoberal ochranou spotrebiteľa v tomto súdnom spore, pričom prihliadal aj na obsah zmluvy a neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré v spore nevzhliadol.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 2 CSP s tým, že každá zo strán mala vo veci úspech len čiastočný.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, a to len proti výroku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, ako aj proti súvisiacemu výroku o trovách konania a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Poukázal na to, že nebol riadne a v súlade so zákonom poučený o informáciách, právach a povinnostiach, ktoré vyplývajú z uzatvorenej úverovej zmluvy so žalobcom. Informácie o právach a povinnostiach klienta, ako aj o jeho poučení by malo byť zo strany žalobcu každému, a to aj jeho osobe vysvetlené pri podpise predmetnej úverovej zmluvy. Uvádzanie týchto informácií o právach a povinnostiach budúcich klientov žalobcu, ako aj o ich poučení v samotnej úverovej zmluve, prostredníctvom článkov a jednotlivých bodov, nemožno považovať za dostatočné vysvetlenie a poučenie zo strany žalobcu. Pochybenie zo strany žalobcu nastalo a nastáva aj v iných prípadoch pri skúmaní bonity budúceho klienta.

To, že žalobca tvrdí, že tieto informácie sú obsiahnuté priamo v úverovej zmluve, nespĺňa podmienku riadnej a plne poskytnutej informácie budúcemu klientovi zo strany žalobcu, nakoľko predmetné informácie sú pre nezalca alebo pre osobu, ktorá nie je v odbore vyučená alebo vyštudovaná a neprichádza s nimi do styku, nepochopiteľne opísané spôsobom, ktorým bežný človek nemôže rozumieť. Preto ich nevysvetlenie jeho osobe alebo bežnému človeku, ale iba ich písomnú interpretáciu v samotnej zmluve a za použitia odbornej a právnej terminológie, treba považovať zo strany žalobcu za hrubé porušenie jeho povinností.

Opis žalobcovho konania a správania sa v tomto smere je verejne prístupný aj na internete.

Na pojednávaní 31.1.2022 žalovaný požiadal o plnenie v splátkach a uviedol, že v tom čase nedosahuje žiaden príjem, pričom býva s otcom, ktorému neuhrádza žiadne náklady spojené s bývaním a nemôže si dovoliť bývanie vo vlastnom nájme. Preto je splácanie predmetného úveru vo výške 150,- eur mesačne neúmerne vysoké. Žalobca nepostupoval pri poskytovaní úveru s odbornou starostlivosťou a nezisťoval výšku jeho mesačného príjmu.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

V priebehu konania obchodná spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. poukázala na to, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok s účinnosťou od 1.2.2022, stala sa vlastníkom pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania a navrhla, aby odvolací súd pripustil jej vstup do konania na miesto žalobcu.

Pôvodný žalobca - obchodná spoločnosť Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. podaním zo 4.2.2022 s týmto postupom súhlasil.

Preto odvolací súd postupoval podľa § 80 ods. 1, 2 CSP a pripustil, aby na miesto žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. namiesto pôvodného žalobcu Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., vychádzajúc z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok, účinnej od 1.2.2022, teda po vyhlásení rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

So zreteľom na obsah odvolania žalovaného, v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ktorý odvolaním žalovaného napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednáwanej veci súdom prvej inštancie.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnému ku dňu 9.6.2014, úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o

druhu spotrebiteľského úveru,
veriteľovi, prípadne finančnom agentovi spotrebiteľského úveru, v rozsahu obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, prípadne finančného agenta, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresa trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa alebo finančného agenta, ak ide o fyzickú osobu,
celkovej výške, konkrétnej mene ponúkaného spotrebiteľského úveru a podmienkach jeho čerpania,
dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
tovare alebo službe, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a o cene tovaru alebo poskytnutej službe, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej úrokovej sadzbe, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako

aj o časových obdobiach, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienkach a spôsobe vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; pri poskytovaní týchto informácií je veriteľ povinný zohľadniť

návrh podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré veriteľovi oznámil spotrebiteľ, vrátane dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a celkovú výšku spotrebiteľského úveru, či zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje rozličné spôsoby čerpania spotrebiteľského úveru s rôznymi poplatkami alebo úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a veriteľ používa predpoklad uvedený v prílohe č. 2 časti II písm. b); v takom prípade musí veriteľ uviesť, že iné mechanizmy čerpania spotrebiteľského úveru môžu viesť k vyššej ročnej percentuálnej miere nákladov,

výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne o poradí, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, poplatkoch za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné operácie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, o poplatkoch za používanie platobných prostriedkov na platobné operácie a čerpania, iných poplatkoch vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu zmeniť, výške poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sú veriteľovi známe, povinnosti uzavrieť zmluvu o doplnkovej službe súvisiacej so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, najmä poistenie, ak uzavretie takej zmluvy je povinné na získanie spotrebiteľského úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok, úrokovej sadzbe, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsobe jej úpravy a prípadných poplatkoch pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, následkoch nesplácania spotrebiteľského úveru, veriteľom vyžadovanom zabezpečení alebo poistení, práve na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, práve na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, práve veriteľa na náhradu nákladov spojených so splatením spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti a spôsobe určenia ich výšky, práve spotrebiteľa na okamžité a bezplatné informácie o výsledku nahliadnutia veriteľa do príslušnej databázy na účely posúdenia jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver, práve spotrebiteľa dostať na vlastnú žiadosť a bezplatne jedno vyhotovenie návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dobe, počas ktorej je veriteľ viazaný informáciami poskytovanými pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

druh spotrebiteľského úveru, obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že úverovou zmluvou pod č. XXXXXXXX/XXXX z 9.6.2014 bol žalovanému poskytnutý medziúver vo výške 21.900,- eur, pričom ide o úver spotrebiteľský.

Súd prvej inštancie správne zistil, že poskytovateľ úveru – žalobca nerešpektoval dôsledne ustanovenie § 7 a 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., teda neskúmal zákonom predpísaným spôsobom tzv. bonitu klienta – žalovaného, teda jeho schopnosť splácať predmetný úver a z toho vyvodil sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatnosti predmetného úveru a v závislosti od toho priznal žalobcovi len istinu vyplývajúcu z predmetného úverového vzťahu a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Odvolací súd je toho názoru, že takýmto právnym posúdením (vychádzajúcim z riadne zisteného skutkového stavu) bola poskytnutá dostatočná ochrana žalovanému ako spotrebiteľovi a poberateľovi predmetného úveru. Nie je však možné prijať záver, že by žalovaný nemal zaplatiť ani len istinu z predmetného úveru, ako to vlastne žiada vo svojom odvolaní s poukazom na to, že obsah zmluvy mu nebol riadne vysvetlený.

V tejto súvislosti treba konštatovať, že žalovaný nebol len pasívnym objektom predmetnej úverovej zmluvy a následného úverového vzťahu, ale jeho aktívnym subjektom v pozícii klienta, pričom s textom zmluvy bol riadne oboznámený a tento podpísal. Navyiac treba zdôrazniť, že tzv. medziúver vo výške 21.900,- eur bol žalovanému poskytnutý na jeho žiadosť a samotnú zmluvu sprostredkoval finančný agent – OVB Allfinanz Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Kukuričná 8, z čoho vyplýva, že eventuálne vysvetlenie obsahu zmluvy bolo povinnosťou tohto sprostredkovateľského subjektu.

V konaní však neboli zistené žiadne pochybenia pri uzatváraní predmetnej zmluvy, pretože žalovaný 9.6.2014 túto zmluvu vlastnoručne podpísal. Ak by nesúhlasil s akýmkoľvek ustanovením zmluvy alebo niektorému ustanoveniu neporozumel, bolo jeho povinnosťou žiadať potrebné vysvetlenie od sprostredkovateľa úverového vzťahu, teda finančného agenta (v zmysle vyššie uvedeného), prípadne mal žalovaný pochopiteľne možnosť zmluvu nepodpísať, ak by mu bolo čokoľvek nejasné z pohľadu jej obsahu alebo ak by mal pochybnosti o zákonnosti dojednaných zmluvných podmienok, čo však neurobil.

Samotné negatívne skúsenosti, ktoré sú údajne uverejnené na internetových stránkach vo vzťahu ku konaniu žalobcu nemôžu byť dôvodom pre určenie neplatnosti zmluvy alebo predovšetkým pre zbavenie žalovaného povinnosti zaplatiť finančné prostriedky, ktoré mu boli poskytnuté, než by mal tento akékoľvek pochybnosti o zákonnosti poskytnutého úveru.

Nemožno súhlasiť ani s argumentáciou žalovaného uvedenou v jeho odvolaní spočívajúcou v tom, že splátky, ktoré mu boli povolené, sú neúmerne vysoké (vo výške 150,- eur mesačne), pretože jeho životná

a finančná situácia mu neumožňuje takéto splácanie vzhľadom na to, že nedosahuje žiaden príjem a býva s otcom, ktorému neuhrádza žiadne náklady spojené s bývaním.

Súd prvej inštancie v tomto smere dostatočne zohľadnil situáciu žalovaného a vzal zreteľ aj na to, že suma, ktorá bola žalobcovi v konečnom dôsledku priznaná, t.j. vo výške 9.765,- eur s prísl. má byť splatená v rozumnej lehote tak, aby ani žalobca nebol poškodený pokiaľ ide o vrátenie tejto sumy. Splátky, ktoré súd prvej inštancie žalovanému povolil sú primerané a s ich výškou súhlasí aj odvolací súd. Nemožno akceptovať argumentáciu žalovaného, že nemá príjem a potrebné veci, vrátane bývania mu zabezpečuje otec, nakoľko so zreteľom na vek žalovaného je nepochybné, že jeho prvoradým záujmom (i povinnosťou) by malo byť nájsť si zamestnanie, na základe ktorého by sa mohol živiť a splácať aj záväzky, ktoré na seba týmto úverovým vzťahom prevzal.

Správne preto postupoval súd prvej inštancie pokiaľ žalobe čiastočne vyhovel, t.j. do sumy 9.765,- eur s prísl. a so zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania a splatnosti pohľadávky, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na správne a výstižné dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP).

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).